

*"Tot hom qui ho sentia quedava
meravellat del que deien
els pastors" (Lc. 2, 18)*

**Bon Nadal
i venturós
any 2018!**

I... què dèieu Mataties?
Jonàs, fes-me'n cinc cèntims.
No em vull perdre aquests mots,
porten flaire del més enllà.

Voldria estar prop vostre
amb l'oïda ben atenta
per a sentir-vos de viva veu,
amb tot l'entusiasme!
Voldria restar meravellada
com els qui us escoltaven.

Conteu-nos-ho novament, conteu-nos-ho!
Perquè "Com creurem,
si no n'hem sentit parlar?" (cf. Rm. 10, 14).

Amics meus, pastors,
confieu-me el secret del cor.
Descobriu-vostres llavis:
proclameu i anuncieu
el misteri contemplat.

I amb la veu de la germana Clara responeu:
*"Esguarda la pobresa de l'Infant
ajagut a la menjadora
i abrigat amb bolquers.
Oh admirable humilitat,
oh meravellosa pobresa!
El Rei dels àngels,
el Senyor de cel i terra,
ajagut en una menjadora"* (cf. 40taCl, 14).

Els ulls se m'humitegen,
el cor em batega fort,
l'ànima se m'il·lumina,
albiro espurnes divines,
sento mostàgia d'una felicitat
mai plenament associada.

Amics meus, pastors,
em meravello en sentir-vos.
Qui pogués veure el que veïeu!

"Silenciosament, sense paraules" (Salim 18, 4)
Déu s'ha fet Paraula:
el cel parla en un Infant
que tan sols balbucejia.
En vostra mirada s'endevina el misteri:
quelcom inenarrable...
Que en sou de sortosos!

I un dels meus amics,
un pastor, mormola:

el meu Déu, el meu Creador
s'ha fet criatura.
Ha nascut d'una Noia,
i dorm i plora i somriu...
com jo mateix!

Sí, és com jo mateix...
pobre entre els pobres,
viu a les "perifèries",
s'escalfa amb l'alè de les bèsties,
és rebutjat pels poderosos;
i, amb els anys, serà Pastor del ramat.

Llavors, el meu amic pastor
esclata en sanglots
d'aïtal emoció.

Germanes, germans...
deixem-nos sorprendre per aquest Déu
que "veuen els nets de cor" (cf. Mt. 5, 8).
Cerquem semblants pastors,
entre la nostra gent:
afinem l'oïda, obrim-los el cor
per a percebre els mots
dels qui contenen sàviament
les meravelles de l'amor diví
"revelades als senzills" (cf. Mt. 11, 25).

Deixem-nos humilment alligonar
per la pau, l'alegria i la serenor
de tants sorruts pastors,
de la societat oblidats.
I com la Mare de l'Infant,
meravellem-nos dels dons divins
que Ell vesca al seu dedins.
tot exclamant amb ells i com Ella:
"El Totpoderós ha obrat
en mi meravelles" (Lc. 1, 49)

Gràcies, amics meus, pastors.
Pidoleu, si us plau, a Jesús
tan sols un bes d'estimació
que m'impulsi a contar arreu
la Bona Nova de Betlem
i, així, es "despertí el món" (cf. CAC. 2)
en descobrir meravelles
un Déu humà i germà.
És la llum del Nadal: contemplem-la!